

3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-121/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2001/18/WE — Uwalnianie do środowiska i wprowadzanie do obrotu GMO — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom — Niewykonanie — Artykuł 228 WE — Wykonanie w trakcie postępowania — Kary pieniężne)

(2009/C 44/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, S. Gasri i G. de Bergues, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: T. Boček, a następnie M. Smolek, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie wyroku Trybunału z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie C-419/03 Komisja przeciwko Francji dotyczącej braku transpozycji do prawa krajowego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę 90/220/EWG [Rady z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie] (Dz.U. L 106, s. 1), które różnią się lub wykraczają poza przepisy dyrektywy Rady 90/220/EWG — Żądanie orzeczenia kar pieniężnych i ryczałtu

Sentencja wyroku

1) Nie podejmując do dnia, w którym upłynął termin określony w uzasadnionej opinii wszelkich środków, jakich wymaga wykonanie wyroku z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie Komisja przeciwko Francji (C-419/03) dotyczącego braku dokonania transpozycji do prawa krajowego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamie-

rnego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG, które różnią się lub wykraczają poza przepisy dyrektywy Rady 90/220/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 228 ust. 1 WE.

2) Republika Francuska dokona zapłaty na rzecz Komisji, na rachunek „Dochody własne Wspólnoty Europejskiej”, ryczałtu w kwocie 10 000 000 EUR.

3) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

4) Republika Czeska poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Société Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Société Arcelor Packaging International, Société Ugine & Alz France, Société Industeel Loire, Société Creusot Métal, Société Imphy Alloys, Arcelor SA przeciwko Premier ministre, Ministre de l'Écologie et du Développement durable, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sprawa C-127/07) (¹)

(Środowisko naturalne — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Dyrektywa 2003/87 — Zakres stosowania — Włączenie urzędów przemysłu metalurgicznego — Wylączenie urzędów sektorów produkcji chemicznej i metalurgii metali nieżelaznych — Zasada równego traktowania)

(2009/C 44/13)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Société Arcelor Packaging International, Société Ugine & Alz France, Société Industeel Loire, Société Creusot Métal, Société Imphy Alloys, Arcelor SA

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Écologie et du Développement durable, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Ważność dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32) w świetle wspólnotowej zasady równego traktowania — Odmienne traktowanie instalacji sektora metalurgicznego, do którego odnosi się system handlu przydziałami gazów cieplarnianych przewidziany dyrektywą oraz sektorów produkcji aluminium i tworzyw sztucznych emitujących identyczne gazy cieplarniane, a nie podlegające systemowi — Obiektywne uzasadnienie odmiennego traktowania

Sentencja

Analiza dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/101/WE z dnia 27 października 2004 r., pod kątem zasady równego traktowania, nie wykazała istnienia okoliczności, które wpływałyby na jej ważność w zakresie w jakim wdraża ona system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w przemyśle metalurgicznym metali żelaznych, nie włączając do zakresu jej zastosowania sektorów produkcji chemicznej i metalurgii metali nieżelaznych.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-161/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 43 WE — Uregulowania krajowe określające warunki rejestracji spółek na wniosek obywateli nowych państw członkowskich — Procedura w zakresie zaświadczenia o niezależności)

(2009/C 44/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i G. Braun, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej: Republika Litewska (przedstawiciel: D. Kriauciūnas, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer i M. Winkler, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE — Uregulowanie krajowe określające przesłanki rejestracji spółek, których właścicielami są obywatele państw trzecich, mające również zastosowanie do obywateli czeskich, estońskich, łotewskich, litewskich, węgierskich, polskich, słoweńskich i słowackich — Obowiązek nałożony na wszystkich wspólników spółek osobowych i wspólników mniejszościowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością wykonujących świadczenia charakterystyczne dla stosunku pracy, w zakresie przestrzegania specjalnej procedury zmierzającej do ustalenia niezależności wnioskodawcy, w toku której musi on wykazać swój wpływ na proces decyzyjny przedsiębiorstwa, które pragnie zarejestrować w państwie członkowskim.

Sentencja

1) Wymagając dla celów rejestracji spółek w rejestrze handlowym na wniosek obywateli państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r., z wyjątkiem Republiki Cypryjskiej i Republiki Malty, będących wspólnikami spółek osobowych lub wspólnikami mniejszościowymi spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ustalenia przez Arbeitsmarktservice, że działają oni na zasadzie samozatrudnienia lub przedstawienia zwolnienia z wymogu uzyskania pozwolenia na pracę, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 43 WE.

2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C z 23.6.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-189/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 — Artykuł 2 ust. 1 i art. 31 ust. 1 i 2 — Rozporządzenia (WE) nr 2406/96 i 850/98 — System kontroli w sektorze rybołówstwa — Wspólne normy handlowe dla niektórych produktów rybołówstwa — Niewystarczające kontrole i inspekcje — Brak podjęcia stosownych działań w celu sankcjonowania naruszeń — Wykonanie sankcji — Ogólne uchybienie przepisom rozporządzenia — Przedstawienie przed Trybunałem dodatkowych dowodów na ogólny i ciągły charakter uchybienia — Dopuszczalność)

(2009/C 44/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. Oliver i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)